

somhed henvendt herpå ved administrationen af støttelovgivningen.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *indenrigs- og boligministeren*, at han gerne lod det omhandlede spørgsmål undersøge nærmere i ministeriet, og at han på forhånd var villigt indstillet overfor den tanke, udvalgets henstilling giver udtryk for.

Angående *udgifterne* ved lovens gennemførelse anførte ministeren i sin fremsættelsestale:

„Udgifterne for staten ved gennemførelsen af de i lovforslaget af 1949 foreslåede foranstaltninger vedrørende familier med børn ville efter en omregnet og ajourført opgørelse andrage 5,7 mill. kr. for den boligmasse, der er taget i brug i tiden 1. januar 1947—30. juni 1951, samt 1,3 mill. kr. i årlig tilvækst ved fremtidigt byggeri. De tilsvarende tal for kommunerne ville have andraget 4,3 mill. kr. og 0,9 mill. kr. Tilsammen for stat og kommune for den eksisterende boligmasse 10 mill. kr. med en årlig tilvækst 2,2 mill. kr. Det er altså udgifterne efter det i 1949 oprindeligt fremsatte lovforslag.

Udgifterne for staten ved udvalgets her fremsatte forslag anslås til 1 mill. kr. vedrørende den boligmasse, der er taget i brug 1. januar 1950—30. juni 1951, og 0,9 mill. kr. i årlig tilvækst ved fremtidigt byggeri. De tilsvarende tal for kommunerne anslås til 0,8 mill. kr. og 0,7 mill. kr. Tilsammen for stat og kommune 1,8 mill. kr. for den eksisterende boligmasse og 1,6 mill. kr. som årlig tilvækst. Den samlede mindreudgift for stat og kommune tilsammen ved udvalgets forslag kan således anslås til 8,2 mill. kr. vedrørende den eksisterende boligmasse og 0,6 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst, alt sammen i forhold til det i 1949 fremsatte lovforslag.

Den årlige udgift ved den i medfør af 1946-loven gældende huslejenedsættelsesordning for børnerige familier andrager ca. 5 mill. kr., der bæres med halvdelen af staten og halvdelen af kommunen; dette beløb vokser for tiden med ca. 0,8 mill. kr. årlig.

Udgifterne ved den i lovforslaget af 1949 foreslåede huslejenedsættelse for rentemodtagere m. fl. med bolig udenfor aldersrenteboligerne må efter en omregnet og ajourført opgørelse for statens vedkommende anslås til at ville have andraget for den eksisterende boligmasses vedkommende 3,5 mill. kr. og for den årlige tilvækst ved fremtidigt byggeri 0,7 mill. kr. De tilsvarende udgifter for kommunerne må anslås til 4 mill. kr. og 0,8 mill. kr. Ved udvalgets forslag bortfalder udgifterne vedrørende den eksisterende boligmasse, og den årlige tilvækst ved fremtidigt byggeri anslås for statens vedkommende at ville beløbe sig til 0,5 mill. kr. og for kommunernes vedkommende til 0,6 mill. kr.